

[Gudme.]

syv tiden en morgenstund for at fotografere en anholdelse, at de er blevet orienteret i forvejen, og jeg kan ikke tænke mig, at orienteringen kan være kommet fra anden side end fra de polititjenestemænd, der har fået instruks om at iværksætte anholdelsen, for nok har vi en allestedsnærværende presse, men der står nu ikke vagthavende fotografer på alle villaveje hver dag og venter på, at en eller anden skal blive anholdt.

Rent bortset fra at det efterforskningsmæssigt kan være uheldigt med sådan omtale i utide til udenforstående, så virker selve metoden usømmelig på mig. Det er ikke politiets opgave at opdne pressens sensationstrang ved sådanne, skal vi sige intime fotografier.

Jeg håber og tror, at justitsministeren kan give mig medhold, og hvis han kan det, må han også som den øverst ansvarlige for politiets ledelse være i stand til at standse denne trafik.

Justitsministeren (K. Axel Nielsen): Om den begivenhed, som hr. Gudme sigter til, har politimesteren på Frederiksberg oplyst, at anholdelsen den 12. april fandt sted i henhold til en kendelse afsagt af Frederiksberg birkerets 1. afdeling i et lukket retsmøde den 7. april 1972. Anholdelsen, der var kombineret med anholdelse af endnu en advokat, havde til formål at sikre bevismidler forskellige steder og at opnå spontane forklaringer af de anholdte og andre personer. For politiet var aktionernes hemmeligholdelse derfor af afgørende betydning. Af politimesterens oplysninger fremgår det også, at man har gjort sig de yderste anstrengelser for at undgå, at der fremkom oplysninger. Aktionen blev indtil det sidste holdt hemmelig for andre end de politifolk, der direkte deltog i efterforskningen og aktionens tilrettelæggelse.

Hemmeligholdelse er gentagne gange blevet indskærpet, men det kunne ikke undgås, at en ret vid kreds de sidste dage og navnlig den sidste dag blev bekendt med den. Foruden politiet var det nødvendigt, at dommerkontoret, statens ligningsdirektorat og Statsanstalten for Revision var underrettet. Der er således ikke fra ansvarlig side givet pressen forhåndsorientering, og politiet er

ikke for øjeblikket klar over, hvorledes pressen har fået sine oplysninger, men politimesteren på Frederiksberg har oplyst, at man naturligvis vil være opmærksom på dette spørgsmål bl. a. for i politiets egen interesse at sikre sig mod gentagelse.

Jeg er glad for at kunne fastslå, at hr. Gudmes forhåndsformodning om, at orienteringen til pressen stammer fra politiet, ikke er dokumenteret.

Gudme: Jeg takker justitsministeren for svaret. Der ligger da i hvert fald indirekte i svaret, at justitsministeren er enig i min principielle vurdering, og jeg kan også forstå af den redegørelse, som justitsministeren har fået fra politimesteren på Frederiksberg, at af rent politimæssige grunde kan man ikke være interesseret i, at presse eller andre adviseres og kommer ud og står og fotograferer, når anholdelsen finder sted.

Det, som justitsministeren altså med hjælp af politimesteren på Frederiksberg er nået frem til, er, at der ikke fra ansvarlig side inden for politiet er givet nogen meddelelse. Jeg kan derfor desværre ikke komme til andet resultat, selv om jeg lige så lidt kan dokumentere, som justitsministeren kunne afdokumentere, end at det må være fra uansvarlig side, det er sket, og derfor synes jeg, sagen giver anledning til, at justitsministeren udtrykkelig giver besked til alle de ansvarlige inden for politiet om, at dette ikke bør finde sted.

Justitsministeren (K. Axel Nielsen): Jeg kan kun bekræfte, at det er i politiets interesse at få afsløret, hvor der har været en læk, som har gjort det muligt for pressen at komme til stede på et tidspunkt, hvor politiet kun havde én interesse, nemlig at denne aktion forløb i stilfærdighed og hemmelighed.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Kurt Brauer* til justitsministeren:

„Vil ministeren oplyse, om og hvornår der kan indføres en autorisationsordning for oplysningsbureauer?“